

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

„ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ“

ще излиза

за сега веднажъ въ седмицата:

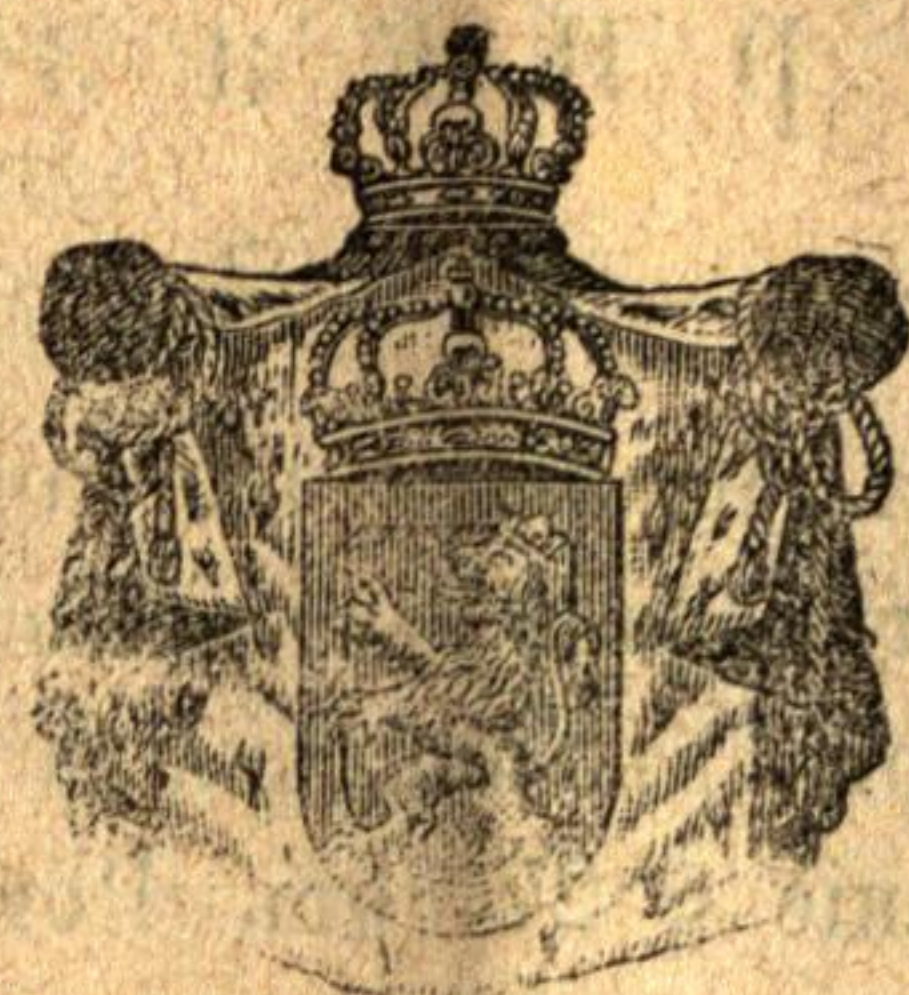
въ Сѣбота.

Пары и писма

ся испращатъ

до М. К. БУВОТИНОВА

въ Министерството на Вътрешнитъ Дѣла.

Печатна на

„ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ“

Е ЗА ЕДНА ГОДИНА:

12 франка.

Единъ брой 25 Сантима.

ЗА ОБЯВЛЕНІЯ

ся плаща:

За единъ четителъ редъ за първѣтъ три пхти по 30 сант., а за всякій послѣдующій — 20 сантима.

Година I.

Софія, Сѣбота 5-ый Яннуарій 1880 г.

Брой 20.

Съ държаніе:

Телеграмма изъ С.-Петербургъ — извѣстіе отъ С. Петербургското Славянско Благотворително Общество. — Указы по Министерството на Вътрешнитъ дѣла, и докладъ отъ това Министерство. — Указы и Приказы по Военното Вѣдомство. — Присъда на Софійскійтъ Областенъ Сѣдъ. — Призовки отъ Областнитъ Сѣдъ въ Руссе и отъ Окръжнитъ Сѣдове: Балчикскій, Еленскій, Ески-Джумайскій, Орханійскій, Свищовскій и Търновскій.

Като имахме удоволствието да получимъ за Новата година честитанія отъ много мѣста на Княжеството, прочетоха Ни ся своевременно и ги изслушахмы съ голѣмо благодареніе, защото виждахмы въ тѣзи честитанія израженіята на дълбоката любовь и преданность на Нашитъ вѣрнопопданници къмъ Насъ.

За да искажемъ своитъ чувства, къмъ всички наши подданници отправяме настоящето да благодаримъ за честитаніята имъ и да пожелаемъ на вси честита Нова Година.

Всевышній да благослови и укрѣпи Нашето отечество България.

АЛЕКСАНДРЪ.

Негово Превосходителство Г. Давидовъ, Русскій Дипломатическій Агентъ и Генераленъ Консулъ въ България, пріе отъ Н. В. Пр. Г. Гирса слѣдующата телеграмма:

С. Петербургъ 5/24 ян. 1880 г.

„ИМПЕРАТОРЪТЪ“ ви поръчва да поблагодарите на градскійтъ съвѣтъ въ Софія за чувствата изразены по случай на празникътъ за освобожденіето на тоя градъ

Подписано: Гирсъ

Съвѣтътъ на С. Петербургското Славянско Благотворително Общество ся счита обязанъ да заяви че даване пособие на лица, които пристигатъ въ Россія изъ Княжеството: Черногорско, Сърбско, и Българско и изъ съѣднитъ славянски провинци, — допуца ся само въ такъвъ случай, ако съгласіето на Обществото за даване пособие е испросенно прѣди отиването на нуждающитъ ся въ Россія, по ходатайството на мѣстны авторитетны лица, като напрм.: Представителитъ на Россія (посланици и консули), Министритъ на Княжествата, высшитъ представители на Духовенството, извѣстнитъ славянски учени и т. п.

По Министерството на Вътрешнитъ Дѣла.

Съ указъ, под № 394 отъ 21-ый истекшій декемврий, дава ся парично пособие: на Ивана П. Стояновича, И. д. начальникъ при Берковската телеграфно-почтова станція, като помощъ за изгорѣлитъ му вещи въ пожарътъ на горѣказанната станція, четьре стотинъ фр. (400) и на Георгія Иванова, раздавачъ при софійската телеграфна станція, сто фр. (100) отъ суммата, която е показана въ бюджетътъ на настоящата година за заплаты на начальницитъ на телеграфнитъ станци и телеграфиститъ.

Съ указъ, под № 397 отъ 29-ый истекшій декемврий, Иля Тодоровъ, пѣшъ младшій жандармъ при Ломъ-Паланската полиція, ся утвърждава въ званіе унтеръ-офицеръ.

Докладъ до Князътъ.

№ 3986.

Господарю!

На 17-ый минжлий ноемврий въ Берковската телеграфно-почтова станція избухнхлъ ненадѣино пожаръ отъ който И. д. Началникътъ на станцията Иванъ П. Стояновичъ е можилъ да избави само находящитъ ся тамъ правителственны вещи и имущества, а всичкитъ неговы дрѣхы и

разны други нѣща изгорѣли, което ся подтвержда и отъ представенныйтъ въ Телеграфното Управление актъ. По причина на тоя пожаръ, рѣченныйтъ г. Стояновичъ ся намира въ твърдѣ бѣдно състояние, като ся е лишилъ отъ най-необходимытъ му за животъ вещи и е останхлъ заедно съ семейството си въ твърдѣ окаянно положеніе.

Въ такво сѣщо положеніе ся намира и раздавачътъ при Софійската телеграфна станція, Георгія Ивановъ, комуто преди единъ мѣсяць ся открадхлъ санджкътъ, въ който ся намирало всичкото негово бѣдно имжество, състояще отъ най-необходимытъ му потребности.

За това най-покорно моля, Ваше Высочество, да благоволите да ся дадатъ отъ суммата, назначена за заплаты на Началницитъ на телеграфнитъ станци, на Стояновича четьре стотинъ фр. (400) и — на Иванова сто фр. (100) за помощъ чрезъ която да може да ся подобри що-годѣ състояніето имъ.

Ако, Ваше Высочество, одобрявате това мое предложение, то моля Вы да благоволите да подпишете приложенный тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Высочество най-покоренъ и вѣренъ служителъ.

Управляющій Министерството на Вътрешнитъ Дѣла
Рогге.

Указы по Военното Вѣдомство.

Указъ

№ 61.

Ный Александръ I.

съ Божія милость и народната воля

Князь на България.

По докладътъ на Военныйтъ Ни Министръ за № 29 и съгласно съ мѣнїето на Министерскійтъ Съвѣтъ, постановихмы и постановявамы:

1. За отопленіе на помѣщеніята въ управленията да ся произвожда отпусканье на дръва за 6 мѣсяцы въ годината, еднакво съ частитъ на войската, полагаая на всяка пещъ по 1 кубическій метръ дръва въ мѣсяць.

2. Числото на пещитъ ся полагаатъ:

Въ Военното Министерство 10; Въ Управленіето на Началникътъ на Артиллеріята и Отдѣлитъ по 4; Въ Управленіето на Завѣдвающійтъ Инженерната часть — 21 дружины, 8 батареи, 2-та Артиллерійски склада и мѣстныйтъ паркъ по 2 въ всякое; Въ 2-тъ Саперни роты, 4-тъ конни сотни и Осадната рота по 1 пещъ.

3. Въ всичкитъ поименованны Управленія освѣщеніето ся полага за една стая, като ся производи отпускъ за туй на всяка стая по 12 ока въ годината.

4. Потребныйтъ за въ текущата година расходъ на приобрѣтеніе 594 кубическы метра дръва и 516 оки газъ е въ количество 14,792 фр. да ся отнесатъ на общитъ государственны источники, за което да ся открье кредитъ за тая сумма на Военныйтъ Министръ.

Издаденъ въ Наштъ Дворецъ, въ Софія, на 5-ый декемврий 1879 година.

На первообразното подписано:

Александръ.

Приподписано:

Военный Министръ

Генералъ Паренсовъ.

Указъ

№ 63.

Ный Александръ I.

съ Божія Милость и народната воля

Князь на България.

Споредъ докладътъ на Наштъ Военный Министръ под № 31, постановихмы и постановявамы:

1. За кадровытъ офицеры, които получаютъ съдържа-

ніе (заплата) не по-малко отъ 8160 франка въ годината, като ся запази правото за издържаніето на постоянныйтъ вѣстови при тѣхъ, по сществующитъ правила, въ сѣщото время да ся отнесе на тѣхна смѣтка прехраната и заплатата споредъ законътъ на постоянныйтъ имъ вѣстови отъ 1-ый яннуарій 1880 година.

2. Да ся запази за упомянутытъ офицеры и право да съдържатъ тѣзи прислуги при частитъ на войската, като заплащатъ въ частта онова количество пары, каквото ся отпуца отъ казната на тая часть.

Издаденъ въ Наштъ Дворецъ, въ Софія на 14-ый декемврий 1879 г.

На первообразното подписано:

Александръ.

Приподписано:

Военный Министръ:

Генералъ Паренсовъ.

Съ Указъ, под № 58 отъ 5-ый изминжлий декемврий, Военныйтъ Прокуроръ на Софійскійтъ и Западныйтъ Военны Отдѣли Подполковникъ Шадурскій, съгласно съ желаніето му, отчислявася отъ длъжността, която занимава, за да ся върне обратно въ Русскитъ войски.

Съ Указъ, под № 59 отъ 5-ый истекшій декемврий, Щабъ Ротмейстръ Кудрявцевъ отъ 9-ый Уланскій Бугскій полкъ ся назначава въ пограничныйтъ баталіонъ на длъжность Суболтернъ-Офицера, като му ся дава съдържаніе по чинъ изъ окладътъ присвоенъ на офицерытъ отъ Българско происхождение отъ 1-ый декемврий 1879 година.

Съ Указъ, под № 60 отъ 5-ый истекшій декемврий, назначава ся отъ 40 пѣхотный Кольванскій полкъ Щабъ-Капитанъ Островскій, за командиръ на рота въ Софійската № 1-во на Негово Высочество пѣша дружина.

Съ Указъ, под № 62 отъ 5-ый истекшій декемврий, Капитанъ Баленъ де Баллю отъ 2-ый желѣзно-дороженъ баталіонъ ся рачислява въ № 23 Рундукска пѣша дружина.

Приказы по Военното Вѣдомство.

Приказъ.

№ 95.

Чрезъ приказътъ на бывшийтъ Командующій на войскитъ и Императорскій Россійскій Комиссаръ въ България, отъ 5-ый апрілий на тая година № 29, бѣше разрѣшено, като ся има предъ видъ приближеніето на горѣчината, офицерытъ да не носятъ галстухы, освѣнъ въ случай при представленіе предъ Началството. А между това е заблѣжено, че мнозина офицеры и въ настоящее время ходятъ безъ галстухы и не ги употребляватъ даже при представленіе предъ Началството.

Тѣй както разрѣшеніето да не ся носятъ галстухы бѣше само въ лѣтно горѣщо время и галстухътъ съставлява необходима принадлежность на униформата, предписвамъ офицерытъ да носятъ галстухы въ всякій случай.

При приближаванье на лѣтото и случай при които е разрѣшено безъ гаастухы ще бжде обяено отдѣлно.

Софія 30-ый ноемврий 1879 год.

Военный Министръ Генералъ Паренсовъ.

Приказъ.

№ 96.

Командирътъ на Берковската № 9 пѣша дружина, Подполковникъ Бѣляевъ ся назначава временно И. д. Началникъ на Западныйтъ Воененъ Отдѣлъ и съ оставленіе въ занимаемата му длъжность.

Предписвамъ што съдържаніето на Подполковникъ ть Бѣлева по длъжность Началника Отдѣла да ся произведе отъ 2-ый ноемврий на настоящата година.

Софія 3-ий декемврий 1879 год.

Военный Министръ Генералъ Паренсовъ.

Приказъ.

№ 97.

И. д. на старшии Адютантъ при Управленіи на Западныйи Военный Отдѣлъ, Припорщикъ Холмскій, да ся отчисли отъ настоящата му длъжность.

София 4-ий декември 1879.

Военный Министръ Генералъ Паренсовъ.

Приказъ

№ 98.

Заблѣжено е, че много нижни чинове си позволяватъ да правятъ отстъпване отъ установенната форма като носятъ противъ това шарфове около шята си. Между това отстъпване отъ формата, като ся има предъ видъ неуставенный отпускъ отъ казната, може да бжде допущено само въ нѣкои случаи, съ разрѣшеніи на командирьтъ на частитъ, а носаньето шарфъ съставлява прихоть предъзвикана не отъ необходимость, която си позволяватъ преимждественно нестроевыи нижни чинове. Като обявямъ за това предписвамъ на начальницьтъ на частитъ най-строго да преслѣдватъ всякакви подобны отстъпванія отъ формата на облѣкло.

София 6-ий декември 1879 година.

Военный Министръ Генералъ Паренсовъ.

Приказъ

№ 99

Утверденъ, чрезъ Указъ на НЕГОВО ВЫСОЧЕСТВО Князь, отъ 26-ий мѣсяцъ ноември, права и обязанности на Товарищъ на Военный Министръ обявямъ ги при това по Военного вѣдомство за свѣденіе и рководство.

1) Товарищъ на Военный Министръ е най-близкий исполнитель на распоряженія на Военный министр по управленіи на войската въ Княжеството и въ случай на отсѣтствіи на Военный министръ заступа мѣстото му.

2) Той ся подчинява непосредственно на Военный Министръ.

3) Докладва на Военный министръ книгитъ които сж постъпили на негово имя и дѣлата въ Военного Министертво, обявямъ неговитъ заповѣди и прихъствува при личныи доклады на Начальницьтъ на отдѣльныи Управленія

4) Въ вѣдѣніи на Товарищъ на Военный Министръ ся намира Военного Министертво, което състои отъ три отдѣленія: Строево, Инспекторско и Хозяйственно, за това на негова обязанность лѣжи наблюдѣніе то за точно исполненіе предназначаніята и распоряданіята на Военный Министръ и успѣшното движѣніе на дѣлата въ Военного Министертво.

5) По заповѣдта на Военный Министръ инспектира всычкитъ войски и учреждения кѣмъ какъвто родъ оружія ти и да принадлежатъ и, какъвто ся окаже при смотрѣтъ донася на Военный Министръ.

6) Въ случай, ако при смотрѣтъ ся окажатъ нѣкавы ся безпорядкы или упущенія свързаны съ ущербъ на казната или съ интересы на службата, взема незабавно надлѣжащитъ мѣрки за прекратяваньето имъ като донася за това незабавно на Военный Министръ.

7) Заповѣди обявены на войскитъ отъ Товарищъ отъ имято на Военный Министръ исполняватъ ся както приказаніята на самыи Военный Министръ.

8) Той има сношеніе отъ своето лице съ Начальницьтъ на различныи управления отъ военното и гражданско вѣдомство.

9) Въ дисциплинарно отношеніе Товарищъ на Военный Министръ ся ползува съ права на Начальникъ отъ дѣла кѣмъ всычкитъ войски въ Княжеството, тѣи сжщо и кѣмъ личныи съ ставъ на Военного Министертво

София 7-ий декември 1879 година

Военный Министръ Генералъ Паренсовъ.

Приказъ

№ 100

Пограничныйи баталіонъ ся подчинява въ всычки отношенія на Начальникъ на Софійскитъ военныйи отдѣлъ, на равно съ другитъ части на войската въ отдѣлтъ.

София 7-ий декември 1879 година

Военный Министръ Генералъ Паренсовъ.

Приказъ

№ 101.

Негово Высочество Князь благоволи да заповѣда Флигель Адютантыи на Негово Высочество когато тръгватъ въ командировка, сжщо и когато ся възвръ-

щатъ отъ нея задлѣжены сж да ся являтъ на Военныйи Министръ.

София 11-ий декември 1879 год.

Военный Министръ Генералъ Паренсовъ.

Приказъ

№ 102.

Съгласно съ съобщеніи на Ромжиското Правителство, чуждестранныи офицеры, които бы пожелали да носятъ военна униформа въ предѣлыи на Ромжнія, задлѣжены сж на основаніе § 27 отъ Ромжскитъ уставъ за гарнизонната служба, да ся являтъ лично на комендантътъ, ако ся по-млады по чинъ отъ този послѣднийи; ако чуждестранныйи офицеръ е по-старшии по чинъ отъ комендантътъ, то той е длѣженъ да увѣдоми комендантътъ съ записка за пристъпаньето си.

Като обявямъ за това въ допльненіе на приказътъ по Военного Вѣдомство № 4 и циркулярното предписаніе № 3, предписвамъ на офицерыи на които, ако ся случи изъ България за въ Россія или като ся връщатъ заминаватъ презъ Ромжнія, да ся рководятъ по горѣизложенныи правила, за всычко останкло потвърждавамъ за точно исполненіе приказътъ № 4 и циркуляртъ № 3.

София 11-ий ноември 1879 година.

Военный Министръ: Генералъ Паренсовъ.

Приказъ

№ 103.

Негово Высочество Князь, споредъ мойтъ докладъ благоизволи да заповѣда:

Юнкерыи отъ Елисаветградското Кавалерійско училище, които сж оставили това училище, въ Софійското военно училище сега да ся не приѣматъ, а да ся запишатъ въ частитъ на войската съ сщитъ званія, въ които състоятъ днесъ т. е. унгеръ-офицеры или рядови по принадлежность, безъ да ся наричатъ юнкеры, тѣи както званіи юнкеры принадлежи само на състоящитъ въ училищата.

Олѣзи отъ тѣхъ, които сж постъпили въ Елисаветградското училище отъ частитъ на войската сж задлѣжены да служатъ общийи срокъ, като имъ ся смѣтне службата до постъпаньето имъ въ училището, а тѣи сжщо и времято имъ въ училището; а които сж постъпили не изъ частитъ на войската задлѣжены сж да прослужатъ, за образованіи което сж получили една година, като ся смѣтне отъ деньтъ на зачисленіи имъ слѣдъ възвръщаніи отъ Елисаветградъ.

Предостава имъ ся право на бжджата година да постъпатъ въ Софійското Военно Училище слѣдъ экзаменъ на общо основаніе.

Обявямъ тая заповѣдъ на Негово Высочество Князь по Военного Вѣдомство за свѣдѣніе и, до когото ся касае за исполненіе.

София 11-ий декември 1879 год.

Военный Министръ: Генералъ Паренсовъ.

Приказъ

№ 104.

Като влезихъ въ съгласіе съ Министерството на Вхтрешныйи Дѣла, относительно за прехраната и съдържаніи на арестованыи нижни чинове, по разни причини, въ гражданскитъ тѣмници на Княжеството, обявямъ за рководство и исполненіе.

1) На подлежащитъ на заключеніе военны лица въ гражданскитъ тѣмници треба по възможность да ся отводатъ отдѣльны помѣщенія отъ гражданскитъ лица.

2) Прехраната на затвореныи военны лица въ тѣмницитъ ще ся произвожда по распоряданіи на начальникъ на затворѣтъ, споредъ указаніята на Министерството на Вхтрешныйи Дѣла.

3) Сжтката съ Министерството на Вхтрешныйи Дѣла за прехраната на затвореныи военны лица въ гражданскитъ тѣмници ще ся произвожда направо изъ Военного Министертво; а за расчетъ списыцъ на тѣмничното началство, треба да бждатъ засвидѣтелствованыи отъ мѣстното Военно Началство.

4) За перевозка на арестованыи военны лица, тѣхната прехрана, помѣщеніята обличеньето и въобще за всычкитъ имъ нужды, мѣстныйи Воинскій Начальникъ има право да влиза въ гражданскитъ затворы (тѣмници) безъ особенно разрѣшеніе, при което въ канцеларийтъ на тѣи начальницы треба да ся пазятъ списыцъ на арестованыи (затвореныи) съ показанія: времято кога е затворенъ, защо и кога е пусхтъ изъ затворѣтъ.

София 11-ий декември 1879 год.

Военный Министръ: Генералъ Паренсовъ.

Приказъ.

№ 105.

Презъ нощта на 17-ий ноември, отъ сел. Реджепъ Махала, гдѣто стои постъ отъ Търновската № 3 конна сотня, бѣха испроводены за да прегледатъ околноститъ три патруля. Около частъ 1 презъ нощта двата отъ тѣхъ ся срѣщили и начальникъ на единийи ся обадилъ на другийи като му заповѣдалъ да ся спре; а другийи патруль не ся спрелъ и даже не ся обадилъ. Тогава единъ отъ хората на първыйи патруль гръмилъ и ранилъ едного отъ хората на другийи патруль.

Като намирамъ, че както преждевременното, неумысленното и неумѣстното гръмнуване на едного отъ чиновѣтъ на първыйи патруль, тѣи и дѣйствіята на вторыйи патруль, който не ся обадилъ и не ся спрелъ, да обнаружатъ пълното незнаніе службата на нижныи чинове отъ Търновската сотня, обявямъ на Командирьтъ на сотнята Поручику Величко, выговоръ.

София 14-ий декември 1879 год.

Военный Министръ: Генералъ Паренсовъ.

Приказъ

№ 106.

Въ видъ на предстоящитъ 19-ий Февруарій отъ бжджата 1880 година за двадесѣти и пять годийинната на царствованіи на Господаръ Императорътъ Всеросійскій, Негово Высочество Князь просилъ съизволеніи на Негово Величество за испроважданье въ Россія особена депутация отъ Българската войска съ поздравленіе до Негово Величество.

Днесъ Господаръ Императорътъ е благоволилъ да благодари на Негово Высочество, въ за испроважданье военна депутация Высочайше съизволеніе не послѣдва, именно за това, зашто и отъ рускитъ войски особена депутация не ще да ся представлява.

За тая воля на Негово Величество, споредъ заповѣдта на Негово Высочество Князь, обявямъ по Военного вѣдомство.

София 17-ий декември 1879 год.

Военный Министръ: Генералъ Паренсовъ.

Софійскій Областенъ Сждъ.

Сждебно засѣданіе на 26-ий ноември 1879 г.

Присжда № 76.

Въ имято на Негово Высочество

Александра I.**Князь на България.**

Въ днешнето сждебно засѣданіе подъ предсѣдательството на Х. Д. Павлова предсѣдатель и въ присхъствіи на правителственныи членове: Ст. Зографскій, В. Расолковъ и А. Димитренко, разгдѣда ся възвзыната жалба на Мишо Вълчовъ, житель отъ г. Етрополь срѣщо рѣшеніи № 46 на Орханійскій Окржжъ Сждъ, съ което ся осжда Мишо Вълчовъ да заплати на казната хилядо и двѣсти и тридесѣтъ, № 1230 гроша за сѣченъе отъ правителственната гора дръвета безъ позволеніе и шестъдесѣтъ, № 60 франка, штрафъ за гдѣто ся е противилъ на стражарьтъ, който пазилъ гората.

При разгдѣданьето на дѣлото присхъствуваха: Величко Симеоновъ, пълномощникъ на Мишо Вълчовъ и Свѣтъникъ по Правителственныи Дѣла, Никола Шишеджиевъ.

Отъ докладъта на дѣлото стана явно, че споредъ едно донесеніе отъ страна на надзирательтъ надъ Етрополскитъ горы, Станча Поппова, до Орханійскій Окржжъ Начальникъ, отъ 5-ий августъ 1879 г. за сѣченъе отъ Миша Вълчева дръвета въ правителственната гора безъ позволеніе, послѣднийи заповѣдалъ на Окржжъ Орханійскій Приставъ да иде на мѣстото и да направи предварително слѣдствіе по това дѣло. Отъ рапортьтъ на Орханійскій Окржжъ Приставъ, отъ 12-ий августъ 1879 год. № 55 ся вижда че надзирательтъ надъ горытъ заедно съ селскій кметъ уловили слугата на Миша Вълчева, че кара отъ правителственныи горы баскии, въ сщото время пристигилъ при това и самичкъ Мишо Вълчовъ. При заблѣжкитъ на надзирательтъ и кметътъ да не сѣче дръвета отъ правителственныи горы, Мишо Вълчовъ освѣнъ, че не ги послушалъ, нъ на противъ навикалъ на стражничкыи и му казалъ, че това не было негова работа. При това Орханійскій Окржжъ Приставъ въ присхъствіи на селскій кметъ, като направилъ обыскъ въ кщцата на Миша Вълчева намѣрилъ отъ 42 четыредесѣтъ и двѣ баскии, които стражарьтъ причелъ при уло-

вяванъето имъ, само 27, двадесетъ и седмъ въ дължина 40 четридесетъ педя повече. Освѣнъ баскитѣ намѣрили още и 5—6, пять-шесть кола прѣте. Въ заключение на произведенното слѣдствие Орханійскій Окржженъ Приставъ, прибавя, че постѣжката на Миша Вълчевъ като баща на тамошнѣ акцизентъ надзиратель е дала поводъ на мнозина селяне да сѣкатъ и тѣ дървета, тъй щото при всичкитѣ забѣлѣжки отправени тѣмъ отъ стражарѣтъ, селянетѣ казвали: „Какъ е позволено на Миша да сѣче, а намъ ся запрѣтѣ, или законътъ има сила само за сиромаситѣ?“ Независимо отъ това Етрополскитѣ селскій кметъ, на 21-ий августъ 1879 год. рапортировалъ на Орханійскій Окржженъ Началникъ по това дѣло слѣдующето: „На 2-ий августъ вечерта ся уловиха три кола ости въ дворѣтъ на Миша Вълчевъ, които ости сѣ сѣчени въ балканѣтъ, за това като ни е строго запрѣтено отъ акцизникѣтъ добръ да назимъ балканѣтъ да ся не сѣче, за това ся осмѣлявамъ да явѣ на Ваше благородіе за таквиѣ престѣпници.“ Въ слѣдствие на това Орханійскій Окржженъ Началникъ при донесеніето си на Орханійскій Окржженъ Сждъ за това извършено престѣпніе отъ Миша Вълчева, като пригуря при него 1) рапортѣтъ на надзирательтъ надъ горитѣ, 2) произведенното слѣдствие по това дѣло отъ Окржжнѣй Приставъ и 3) донесеніето на селскій кметъ, проси горѣ-казаннытъ Сждъ да разгѣда дѣлото по сждебнѣтъ начинъ и обвѣняемитѣ да ся накаже споредъ законѣтъ.

Орханійскій Окржженъ Сждъ въ сждебното си засѣданіе, на 19-ий септември 1879 год. постановилъ слѣдующата присѣда по това дѣло: „осжда Миша Вълчова да заплати на хазната двойна стойность на отсѣченнѣтъ дървета отъ правителственнѣтъ горы, а именно 1230 хиляды и двѣстѣ и тридесетъ гроша, а за презрѣніето, показанно къмъ стражарѣтъ подлага ся на глоба № 60 шестдесетъ франка, съгласно съ 113 членъ отъ „Отоманскій Наказателенъ Кодексъ“ Независимо отъ това акцизнѣй надзиратель Илія Вълчовъ като нарушитель на служебнѣтъ си обязанности, съгласно съ 548 ст. отъ „Временнѣтъ Сждебны Правила“ подлѣжи да бжде сжденъ въ Административнѣй Сждъ, за което ще ся съобща на надлѣжното мѣсто.

Недоволенъ отъ присѣдата на Орханійскій Сждъ Мишо Вълчевъ на 17-ий октомври сжщата година прѣвѣзъ въ Софійскій Областенъ Сждъ, въ който моли казаннѣй Сждъ да разгѣда дѣлото му изново, понеже Орханійскій Окржженъ Сждъ ся былъ ужъ произнеслъ съ пристрастіе къмъ дѣлото.

Въ Сждебното засѣданіе на Софійскій Областенъ Сждъ по това дѣло присѣдствува пълномощникъ на Миша Вълчевъ, Величко Симеоновъ, а отъ страна на правителството съвѣтникѣтъ по правителственнѣтъ дѣла, Никола Шишеджіевъ (ст. 74 отъ „Временнѣтъ Сждебны Правила“) думата ся даде на Величко Симеоновъ, повѣренникъ на Миша Вълчевъ, който каза, че Окржжнѣй Сждъ въ Орханіе основалъ на рапортѣтъ на Приставѣтъ надалѣ рѣшеніе, нѣ рапортѣтъ на приставѣтъ е лѣжливъ. За доказателство на това, той представи на Сждѣтъ едно свидѣтелство дадено отъ Етрополскитѣ кметъ, отъ 25-ий ноември 1879 год. въ което кметѣтъ исповѣдва че Приставѣтъ не е правилъ слѣдствие по това дѣло въ негово присѣствіе и, че той кметѣтъ не е ходилъ съ Приставѣтъ въ къщата на Миша Вълчева да четатъ прѣдѣтъ. Освѣнъ това свидѣтелство, Величко Симеоновъ представи на Сждѣтъ още едно свидѣтелство отъ кметѣтъ отъ 25-ий ноември 1879 г. съ което Величко Симеоновъ иска да увѣри Сждѣтъ, че Орханійскій Окржженъ Сждъ ся е произнеслъ върху това дѣло пристрастно.

Самото свидѣтелство гласи слѣдующето: „Долуподписанный Иванъ Д. Даскаловъ, Етрополскитѣ кметъ, обявлявамъ съ настоящето си, какво Мишо Вълчовъ както и другитѣ граждане, мя пита да отсѣче въ балканѣтъ нѣколко грѣды и азъ му казахъ да попыта за това стражарѣтъ на горитѣ, понеже имамъ отъ него такова заповѣдь. За това обявлявамъ, че както ми бѣше заповѣдано отъ стражарѣтъ на горитѣ, който сѣче гора да яви на Господина Орханійскій Окржженъ Началникъ, въ слѣдствие на което на 21-ий августъ и рапортирахъ Господину Орханійскому Началнику за отсѣченнѣтъ отъ Миша Вълчева три кола ости“ слѣдъ като ся прочете това свидѣтелство съвѣтникѣтъ по правителственнѣтъ дѣла объясни, че правителството е поставило 5 пять души жандармы да пазятъ горитѣ, за което има расходно расписаніе и, че споредъ редѣтъ треба по-първо да ся вземе позволеніе отъ Окржжнѣй Свѣтъ и тогава да ся сѣкатъ дървета въ правителственнѣтъ горы. Върху това Величко Симеоновъ възрази, че незнае да сжществува подобенъ законъ, а че повѣрительтъ му е платилъ въ казначейството стойностьта на отсѣченнѣтъ отъ него дървета, той за удостовереніе представи на Сждѣтъ двѣ квитанціи отъ ковчежничеството, отъ които Сждѣтъ да може да ся увѣри, че

повѣрительтъ му е сѣкълъ дърва съ позволеніе, слѣдователно, казва Величко Симеоновъ, рѣшеніето на Орханійскій Окржженъ Сждъ ся издаде съ пристрастіе и за това моли Сждѣтъ да го отжѣни като неосновано на законна почва и да му ся заплати 400 франка разности.

Сждѣтъ тури дѣлото подъ разгѣжанье и дойде къмъ слѣдующето каключеніе:

1) Тѣй като отъ предписаніето на Финансовѣй Отдѣлъ отъ 22-ий юнѣй 1879 г. подъ № 2712 до Софійскій Губернаторъ, ся вижда, че правителството е назначило спеціално 5 души стражары да пазятъ Етрополскитѣ правителственны горы, за които има и расходно расписаніе;

2) Тѣй като отъ донесеніето на Етрополскитѣ надзиратель надъ правителственнѣтъ горы до Орханійскій Окржженъ Началникъ отъ 5-ий августъ 1879 год. ся вижда, че Мишо Вълчовъ безъ да е взелъ предварително позволеніе отъ мѣстнѣй Окржженъ Свѣтъ или друга нѣкоя власть сѣкълъ дървата въ правителственната гора за своя частна потреба, съ което е явно нарушилъ интересѣтъ на хазната;

3) Тѣй като отъ рапортѣтъ на Орханійскій окржженъ приставъ, отъ 12-ий августъ 1879 год. № 55, ся вижда, че казаннѣй приставъ като произвелъ на самото мѣсто слѣдствие и обискъ по това дѣло намѣрилъ въ къщата на Миша Вълчова 27 грѣды по 40 педя дължина и 5—6 кола прѣте;

4) Тѣй като отъ донесеніето на Етрополскій кметъ до Орханійскій Окржженъ Началникъ, отъ 21-ий августъ 1879 год. ся вижда, че на 20-ий августъ вечерта казаннѣй кметъ уловилъ три кола ости въ къщата на Миша Вълчовъ, които ости послѣднѣй отсѣкълъ въ правителственнѣй балканѣ;

5) Тѣй като и двѣтъ свидѣтельства дадени на Мишо Вълчова отъ Етрополскитѣ кметъ Даскалова и двѣтъ отъ 25-ий ноември 1879 г., които повѣреннѣй на Мишо Вълчова, Величко Симеоновъ, представи въ Сждѣтъ за оправданіе на доврѣтельтъ си, не само говорятъ въ негова полза, нѣ напротивъ, косвенно го изобличаватъ въ въводимото върху него прѣстѣпленіе;

6) Тѣй като отъ представеннѣтъ въ сждебното засѣданіе на 28-ий ноември отъ Величко Симеоновъ двѣ квитанціи едната съ дата отъ 12-ий августъ, а другата отъ 24-ий ноември ся вижда, че тѣ сѣ издадени отъ ковчежничеството на Миша Вълчова подиръ № 13 тринадесетъ дена слѣдъ принасянѣето на дърветата, което ясно доказва, че той като предвидѣлъ че ще ся предаде на Сждѣтъ, тутакси прибѣгналъ къмъ хитрость да плати слѣдующата такава въ ковчежничеството, и при това не за цѣлото количество отсѣченнѣтъ дървета, а за една часть само отъ тѣхъ;

7) Тѣй като отъ рапортѣтъ на окржжнѣй приставъ, отъ 21-ий августъ № 55 ся вижда, че Мишо Вълчовъ освѣнъ, че не рачилъ да послуша стражникѣтъ, надзирательтъ надъ горитѣ, да не сѣче дървета въ правителственнѣтъ горы, нѣ си позволилъ още да му каже, че „това не е было негова работа“;

8) Тѣй като отъ протоколѣтъ на Орханійскій Окржженъ Сждъ, отъ 19-ий септември ся вижда, че Мишо Вълчовъ за свое оправданіе самичкѣтъ исповѣдалъ въ Сждѣтъ, че той е сѣкълъ тѣя дървета съ позволеніето на акцизнѣй надзиратель;

9) Тѣй като отъ самота апелляция на Миша Вълчева (пунктъ VI и VII) отъ 7-ий октомври 1879 год. въ която признава че сѣкълъ дърва за своя потреба ясно ся вижда, че самичкѣтъ той, Мишо Вълчовъ съзнава отчасти дѣйствието си за престѣпленіе, нѣ ся извинява, че и други много души вършатъ това сжщото;

10) Тѣй като акцизнѣй надзиратель като смѣнъ на подсѣдимѣй Миша Вълчева е предпочелъ въ тоя случай интересѣтъ на баща си прѣдъ интересѣтъ на хазната и е допустилъ подобно прѣстѣпленіе, въсползуванъ отъ дължностьта си, която му е въврѣнна, съ което оущеніе е нарушилъ свѣитѣ си обязанности; и

11) Тѣй като загубата, причинена отъ Миша Вълчова на хазната, споредъ оцѣненіето на Окржж. Сждъ е отъ 615 шестъ стотинъ и петнадесетъ гроша, за което треба да заплати двойна стойность на отсѣченнѣтъ безъ позволеніе дървета т. е. 1230 хилядо и двѣста и тридесетъ гроша;

Постанови: Потвърдява на пълно присѣдата № 46 на Орханійскій Окржженъ Сждъ и присѣжда Миша Вълчева да заплати въ Окржжното Ковчежничество двойна стойность на отсѣченнѣтъ дървета, а именно 1230 хилядо и двѣстѣ и тридесетъ гроша (ст. 811 отъ „Временнѣтъ сждебны правила“ и 82, 84 и 113 членъ отъ „Отоманскій наказателенъ кодексъ“), а за презрѣніето показанно къмъ стражарѣтъ ся подлага на глоба 60 шестдесетъ франка (113 чл. отъ „Отоманскій наказателенъ кодексъ“); акцизнѣй надзиратель като нарушитель на служебнѣтъ си обязанности, съгласно съ 548 ст. отъ „Временнѣтъ

Сждебны Правила“ подлѣжи да бжде сжденъ въ Административнѣй сждѣ.

Това рѣшеніе е окончателно и ще ся прочете въ окончателна форма на 10-ий декември 1879 год.

Недоволиата отъ това рѣшеніе страна може да ся потѣжи прѣдъ Върховнѣй Сждъ въ растоініе на 15 петнадесетъ дни время отъ днесъ 10-ий декември 1879 год., съгласно съ 6 ст. отъ „Учрежденіето на Върховнѣй Сждѣ“ отъ 25-ий ноември 1879 год.

Първообразното подписаха: предсѣдатель, Х. Д. Павловъ, правителственны членове: Ст. Зографскій, В. Раколюковъ, А. Дмитренко и завѣрилъ Секретаръ Асѣнъ Икономовъ.

Вѣрно съ първообразното:

Предсѣдатель Х. Д. Павловъ.

Секретаръ Асѣнъ Икономовъ.

Руссенскій Областенъ Сждъ.

Призовка.

№ 454.

Базарджикската жителка, Гюлеюмъ Ханжѣ, живуща по настоящемъ въ Цариградъ, неизвѣстно въ коя махала и улица, на основанье 115 ст. п. 3-ий отъ Вр. Сжд. Правила ся призовава да ся яви въ Руссенскитѣ Апеллативнѣй Сждъ лично или чрезъ свой пълномощникъ на 7-ий май 1880 г., въ който день е назначено за слушанье дѣлото ѣ съ Хашимъ Хамзаоглу, тоже жителъ Базарджикскій, за искътъ ѣ отъ послѣднѣй гр. 1500 по единъ аансъ съ дата 8-ий юнѣй 1877 г.

Въ случай на неявленье, дѣлото ще ся разгледа и безъ нейно присѣствіе, съгласно 302 ст. на Вр. Сжд. Правила.

Руссе 7-ий декември 1879 год.

Предсѣдатель: Мишайковъ.

2—3

Пом. Секретаръ: З. Стояновъ.

Балчикскій Окржженъ Сждъ

Обявленіе.

№ 1094.

Съгласно съ рѣшеніето на Балчикскій Окржженъ Сждъ отъ 7-ий септември 1879 год. и съгласно съ изпълнителнѣй листъ на сжщитѣ Сждъ отъ 9-ий ноември подъ № 949 подписанный обявлявамъ, че на 26-ий януарий 1880 г. въ канцеларіята на Сждѣтъ ще ся продаватъ съ наддаванье недвижимѣтъ имѣщества на Кованджи Османовѣтъ наследници, жители отъ с. Теке, Балчикско окржжіе, именно на братѣя Даудъ, Зюль, Исмаилъ и Еизиръ Кованджи Османовы, състоящи отъ:

1. Една воденица съ единъ камѣкъ и тепавица ширина 12 крачки, дължина 23;

2. Една тепавица ширина 8, дължина 12;

3. Тоже една тепавица съборена ширина 8, дължина 16 крачки, всички каменны и съ единъ общъ дворъ отъ единъ увратъ отрѣденъ за сушенье на абытъ;

4. Една градина (бахча) отъ 5 уврата.

Тѣзи недвижими имѣщества сѣ секвестрираны отъ Балчикскій жителъ Илія Камбичъ за заплащанье дългѣтъ му 37,480 гроша, и ся находитъ на водитѣ въ мѣстностьта „Батова“ близо до с. Евлекери, Балчикско окржжіе.

Продажбата ще ся изврѣши съобразно съ ст. ст. 451—474 отъ Временнѣтъ Сждебны Правила и цѣната отъ която ще ся почне наддаванѣето е 15,000 (петнадесетъ хиляды гроша).

Описѣтъ и оцѣненіето на казаннѣтъ по горѣ недвижности, а така сжщо и за всичкитѣ други книги, що ся отнасятъ до публичната продажба сѣ досѣшны всякій день за всякого, въ канцеларіята на рѣченѣй Сждѣ, отъ часѣтъ 10 прѣдъ пладѣтъ до 3 слѣдъ пладѣтъ.

Желаящитѣ да купятъ означеннѣтъ въ това обявленіе недвижности незаложены никому нека ся явятъ въ Сждѣтъ на опредѣленното время.

Балчикъ, 10-ий декември 1879 г.

2—2

Правителственнѣй членъ: Г. Киверски.

Еленскій Окржженъ Сждъ.

Призовка.

№ 477.

Еленскій Окржженъ Сждъ на основаніе на 115 ст. на Вр. Правила за устройството на Сждебната часть въ България, призовава Петка Костадиновъ, жителъ отъ г. Елена който по настоящемъ живѣе въ Мачинскій окржжъ въ с. Ейлякъ, да ся яви лично или чрезъ свой законенъ пълномощникъ въ четири мѣсяченъ срокъ отъ деньтъ на послѣднето публикуванье на настоящата призовка да отговори срецо подаденнѣтъ искъ противъ него отъ Никола Димовъ, жителъ отъ Елена въ сумма 3500. три хиляды и пятьстотинъ гроша.

Въ случай на непооявяване въ помянхтѣтъ срокъ Сждѣтъ ще постанови задочно рѣшеніе съгласно 281. ст. п. 1. отъ помянхтѣтъ правила.

Елена 29-ий декемврий 1879 г.

Предсѣдатель на Еленскій Окржженъ Сждѣ

П. Н. Бакаловъ.

1—1— Секретарь Т. Н. Жековъ.

Призовка.

№ 478.

Дели-Хюсеинъ отъ село Кюрдовцы, Еленскій Окржжъ Бебрювска околия, за сега отжтвующъ изъ България съ неизвѣстно мѣстожителство на основаніе на 115 ст. п. 3. и 117 ст. отъ вр. Правила призовава се съ шесть мѣсяченъ срокъ отъ деньтъ на послѣднего публикуване на настоящата призовка да ся яви въ Еленскій Окржженъ Сждѣ лично или чрезъ свой законенъ пълномощникъ да отговаря срещу подаденныйтъ искъ противъ него отъ Никола С. Бакарджиева отъ Бебрюво въ сума 2500 гроша двѣ хиляды и пять стотинъ гроша.

Въ случай на непооявяване Сждѣтъ ще постанови задочно рѣшеніе, съгласно 281. ст. п. 1. отъ помянхтѣтъ Правила.

Елена 29-ий декемврий 1879 год.

Предсѣдатель на Еленскій Окржженъ Сждѣ

1—1— П. Н. Бакаловъ.

Секретарь Т. Н. Жековъ.

Ески-Джумайскій Окржженъ Сждѣ.

Призовка.

№ 373.

Ески-Джумайскій Окржженъ Сждѣ на основаніе на 114 ст. отъ Временнытъ Сждебны Правила, призовава Турчинъ Мехмеда Хаджи Абдулахъ-оглу житель на Ески-Джумая, а сега живущъ въ неизвѣстно мѣсто, да ся яви самъ, или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ шесть мѣсецы отъ днесъ, съгласно съ 4-ий пунктъ на 115 ст. отъ Временнытъ Сждебны Правила, въ залата на упомянутый Сждѣ, за да отговори на искъ отъ Г-на Марко Хаджи Вълчова и Држ. тоже отъ Г. Ески-Джумая за 271½ бѣлы сребрны меджиди — двѣстѣ и седемьдесять и една и половина съ записъ.

Въ случай на неявене то му Сждѣтъ ще постѣпи съгласно съ ст. 127 и 281 отъ Вр. Сжд. Правила.

Ески-Джумая, 14-ий декемврий 1879 г.

Предсѣдатель: С. П. Грамадовъ.

2—2 Секретарь: Т. И. Марковъ.

Призовка.

№ 374.

Ески-Джумайскій Окржженъ Сждѣ на основаніе на 114 ст. отъ „Временнытъ Сждебны Правила“ призовава Турчинъ Хаджи Хасана изъ село Даугларъ, Ески-Джумайскій Окржжъ, а сега живущъ въ неизвѣстно мѣсто, да ся яви самъ или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ шесть мѣсецы отъ днесъ, съгласно съ 3-ий пунктъ отъ 115 ст. отъ „Временнытъ Сждебны Правила“, въ залата на упомянутый Сждѣ, за да отговори на искъ отъ Турчинъ Ювъ-Баши-Ахмеда, изъ Ески-Джумая, за гроша 10,500 десять хиляды и пятьстотинъ съ задължителенъ записъ.

Въ случай на неявене то му Сждѣтъ ще постѣпи съгласно съ ст. 127 и 281 отъ „Вр. Сжд. Правила“.

Ески-Джумая, 14-ий декемврий 1879 год.

Предсѣдатель: С. П. Грамадовъ.

2—3 Секретарь: П. И. Марковъ.

Орханійскій Окржженъ Сждѣ.

Призовка.

№ 2536.

Сждѣтъ на основаніе ст. 114 отъ Вр. Сжд. Пр., призовава турчинъ Ахмеда Беляковъ, бывшій селянинъ изъ село Добрѣвцы, Орх. окржжѣ, а сега съ неизвѣстно мѣстожителство, да ся яви самъ или чрезъ свой повѣренникъ въ шесть мѣсяченъ срокъ (ст. 115 § 3 отъ Вр. Сжд. Пр.), въ залата на засѣданіето на този Сждѣ, за да отговори на искъ предъявенъ върху него отъ Г-нъ Павли Пошовъ изъ село Видраре, за 5,600 гроша.

Въ случай на неявяване, Сждѣтъ ще произнесе задочно рѣшеніе, съгласно съ ст. 127 и 281, § 1 отъ Вр. Сжд. Правила.

Орханіе 26-ий декемврий 1879 година

1—3 Предсѣдатель В. Юрдановичъ

Секретарь С. И. Долговъ.

Призовка.

№ 2537.

Сждѣтъ, на основаніе ст. 114 отъ „Вр. Сжд. Пр., призовава турчинъ Хаджи Лозгяръ, бывшій житель изъ село Добрѣвцы, Орхан. окржжѣ, а сега съ неизвѣстно мѣстожителство, да ся яви самъ или чрезъ свой повѣренникъ въ шесть мѣсяченъ срокъ (ст. 115 отъ Вр. Сжд. Пр.) въ залата на засѣданіето на този Сждѣ, за да отговори на искътъ предъявенъ върху него отъ Г-нъ Петко Налбантинъ изъ село Брусень, за 40 лиры турски.

Въ случай на неявяване, Сждѣтъ ще произнесе задочно рѣшеніе, съгласно съ ст. 127 и 281 § 1. отъ Вр. Сжд. Правила.

Орханіе 26-ий декемврий 1879 год.

Предсѣдатель В. Юрдановичъ.

1—3

Секретарь С. И. Долговъ.

Призовка.

№ 2538.

Сждѣтъ на основаніе ст. 114 отъ Вр. Сжд. Пр., призовава Турчинъ Молла Мехмеда Помакътъ, бывшій Орханійскій житель, а сега съ неизвѣстно мѣстожителство, да ся яви самъ или чрезъ свой повѣренникъ въ шесть мѣсяченъ срокъ (ст. 115 § 3 отъ Вр. Сжд. Пр.) въ залата на засѣданіето на този Сждѣ, за да отговори на искътъ предъявенъ върху него отъ Г-нъ Павли Пошовъ изъ село Видраре за 420 лиры турски. —

Въ случай на неявяване Сждѣтъ ще произнесе задочно рѣшеніе, съгласно съ ст. 127 и 281 § 1. отъ Вр. Сжд. Правила.

Орханіе 26-ий декемврий 1879г.

Предсѣдатель: В. Юрдановичъ.

1—3

Секретарь: С. И. Долговъ.

Призовка.

№ 2619.

Сждѣтъ, на основаніе ст. 114 отъ Вр. Сжд. Прав., призовава турцытъ Молла Юнузъ, Молла Мехмедъ и наследницѣтъ на Мустафа Кърджалий, всичкитѣ, бывши жители отъ село Добрѣвцы, Орхан., окр., а сега съ неизвѣстно мѣстожителство, да ся явятъ сами, или чрезъ свой повѣренникъ въ шесть мѣсяченъ срокъ (ст. 115 отъ Вр. Сжд. Пр.) въ залата на засѣданіето на този Сждѣ, за да отговорятъ на исковытъ предъявены срещу имъ отъ Г-на Савва Иванова, житель отъ гр. Плъвенъ, сщій окржжъ, както слѣдватъ: искътъ противъ Молла Юнуза и Молла Мехмеда за 150 сребрны рубли, искътъ противъ наследницѣтъ на Мустафа Кърджалия за 128 рубли сребрны. —

Въ случай на не явяване, Сждѣтъ ще постѣпи съгласно ст. 127 и 281 § 1 отъ Вр. Сжд. Правила. —

Орханіе 24-ий декемврий 1879.

Предсѣдатель: В. Юрдановичъ.

1—3

Секретарь: С. И. Долговъ.

Призовка.

№ 2620.

Сждѣтъ, на основаніе на ст. 114 отъ Вр. Сжд. Прав., призовава Г-на Марина Манчева отъ село Правецъ, а сега съ неизвѣстно мѣстожителство, да ся яви самъ, или чрезъ свой повѣренникъ, въ шесть мѣсяченъ срокъ (ст. 115 отъ Вр. С. Прав.), въ залата на засѣданіето на този Сждѣ, за да отговори на искътъ предъявенъ срещу му отъ Г-на Никола Крачунова изъ село Лепянь, Орх. окржж., за 380 гроша. —

Въ случай на неявяването му въ Сждѣтъ, ще ся постѣпи съгласно съ ст. 127 и 281 § 1 отъ Вр. Сжд. Правила. —

Орханіе 24-ий декемврий 1879.

Предсѣдатель: В. Юрдановичъ.

1—3

Секретарь: С. И. Долговъ.

Призовка.

№ 2621.

Сждѣтъ, на основаніе на ст. 114 отъ Вр. Сжд. Пр., призовава турчинъ Хаджи Лозгяръ, бывшій житель отъ село Добрѣвцы Орхан. окржжѣ, а сега съ неизвѣстно мѣстожителство, да ся яви самъ, или чрезъ свой повѣренникъ въ шесть мѣсяченъ срокъ (ст. 115 отъ Вр. Сжд. Пр.) въ залата на засѣданіето на този Сждѣ, за да отговори на искътъ предъявенъ срещу му отъ Г-нъ Христа Василева изъ село Брусень, Орх. окржжѣ, за 35 турски лиры. —

Въ случай на неявяване, Сждѣтъ ще постѣпи съгласно съ ст. 127 и 181 § 1. отъ Вр. Сжд. Правила.

Орханіе 24-ий декемврий 1879 год.

Предсѣдатель: В. Юрдановичъ.

1—3

Секретарь: С. И. Долговъ.

Призовка.

№ 2622.

Сждѣтъ на основаніе ст. 114 отъ Вр. Сжд. правила призовава турцытъ: Мехмедъ Беловъ и наследницѣтъ на Мустафа Кърджалий, бывши жители отъ село Добрѣвцы, Орхан. Окр., а сега съ неизвѣстно мѣстожителство, да ся явятъ сами или чрезъ свои повѣренники въ шесть-мѣсяченъ срокъ (ст. 115 отъ Вр. Сжд. Правила) въ залата на засѣданіето на този Сждѣ, за да отговорятъ на исковытъ предъявены върху имъ, отъ Г. Иосифа П. Петрова отъ село Видраре, Орхан. окр., както слѣдватъ:

Искътъ срещу Мехмедъ Белова за една пара быволы съ колата въ стойность 3500 гроша.

Искътъ срещу наследницѣтъ на Мустафа Кърджалий, за 562 гр.

Въ случай на неявяване, Сждѣтъ ще произнесе задочно рѣшеніе, съгласно съ ст. 127 и 281 § 1 отъ Вр. Сжд. Правила.

Орханіе 24-ий декемврий 1879.

Предсѣдатель: В. Юрдановичъ.

1—3

Секретарь: С. И. Долговъ.

Свищовскій Окржженъ Сждѣ.

Призовка.

№ 2205.

Николай Хр. Джамбазовъ, житель Свищовскій, чрезъ прошеніето си отъ 12-ий декемврий 1789 год. подъ № 2190, призовава на Сждѣ турчинъ Хафузъ Меджидъ Займовъ изъ село Бурумлій. (Свищовско Окржжѣ) а сега задъ граница въ Цариградъ, за искъ отъ гроша 500 (пять стотинъ).

Съгласно съ ст. 115 § 2. отъ Временнытъ Сждебны Правила, помянхтѣтъ Хафузъ Меджидъ Займовъ или неговытъ наследницѣ (ако той е умрълъ) ся призоваватъ да ся явятъ въ Свищовскій Окржженъ Сждѣ, сами или чрезъ свои повѣренники, за едно съ всичкитѣ си документи и свидѣтельства, слѣдъ четьре мѣсяцы отъ послѣднего публикуване, на деньтъ въ който ще ся публикува настоящата призовка въ „Държавный Вѣстникъ“ — когато ще са разгледва дѣлото имъ съ Николай Хр. Джамбазовъ.

Въ случай на неявене, сждѣтъ ще издаде задочно рѣшеніе, съгласно съ ст. 281. отъ Времен. Сждеб. Правила.

Предсѣдатель Казанаклий.

1—2 Помощн. Секретарь П. Туртомановъ.

Търновскій Окржженъ Сждѣ.

Призовка.

№ 2417.

Търновскій Окржженъ Сждѣ, съгласно съ 114 ст. отъ Временнытъ Сждебны Правила, призовава Иля Петковъ, отъ с. Добридѣлъ, Търновско окржжѣ, а сега живущъ въ Ромъния, съ непознато жилище, да ся представи въ този Сждѣ лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ най късно слѣдъ 6 мѣсяцы отъ послѣднийтъ пхтъ на троекратно публикуване на тая призовка, съгласно съ 115 ст. отъ Вр. Сжд. Правила, за да отговори на проявеныйтъ срещу него искъ за 10,250 гроша, наедно съ лихвытъ имъ, отъ Христа Стайкова, отъ с. Лѣсковецъ, тоже Търновско окржжѣ.

Въ случай на неявяване Сждѣтъ ще разгледа дѣлото му и ще издаде рѣшеніе заочно, съгласно съ 281 ст. 1. пунктъ отъ сщитѣтъ Правила.

Търново, 21-ий декемврий 1879 г.

За Предсѣдатель П. Кисимовъ.

1—3

Секретарь Хр. Брусевъ.

Призовка.

№ 837.

Търновскій Окржженъ Сждѣ, съгласно съ 114 ст. на Временнытъ Сждебны Правила, кани Кюрлешъ Ибрахима Абдуллаховъ, отъ с. Сийди-кюю, Търновско окржжѣ, а сега съ непознато жилище, да ся представи въ този Сждѣ лично, или чрезъ свой законенъ повѣренникъ, най късно слѣдъ 6 мѣсяцы отъ послѣднийтъ пхтъ на троекратно публикуване на тая призовка, съгласно съ 115 ст. 3 п. Вр. Сжд. Правила, за да отговори на проявеныйтъ срещу него искъ за 18,000 гроша съ записъ, отъ лира турска 104 гроша, отъ Никола Г. Кабакчиевъ изъ Търново. Въ случай на неявяване Сждѣтъ ще разгледа дѣлото и ще издаде рѣшеніе заочно, съгласно 281 ст. 1 пунктъ отъ сщитѣтъ правила.

Търново, 2-ий августъ 1879 г.

Предсѣдатель: Н. Михайловскій.

2—3

Секретарь: Хр. Брусевъ.

Печатны погрѣшки въ 19 брой.

Въ стр. 3, кол. 1, редъ 8, намѣсто нарѣдко четъ не рѣдко.

Въ стр. 3, кол. 1, редъ 65, намѣсто 2880 четъ 1880.

Въ стр. 1, кол. 3, р. 60, на мѣсто приленяватъ четъ прилепяватъ.